

ת"פ (קריות) 4712-02-24 - מדינת ישראל נ' מאיר יפרח

ת"פ (קריות) 4712-02-24 - מדינת ישראל נ' מאיר יפרחשלום קריות

ת"פ (קריות) 4712-02-24

מדינת ישראל

נגד

מאיר יפרח

בית משפט השלום בקריות

[19.08.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים) וכן עבירת החזקת סמים לשימוש עצמי, לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים. במועד הרלוונטי לכתב האישום המתוקן התגורר הנאשם בבית אמו וביום 22.1.24 החזיק בתוך קופסת סיגריות שהוחבאה במשקוף דלת חדר השינה, מספר שקיות שהכילו סמים מסוכנים כמפורט להלן: קוקאין במשקל כולל של 5.816 גרם נטו; MDMA במשקל 4.9306 גרם נטו; חשיש במשקל של 19.56 גרם ברוטו לצריכה עצמית וקנביס במשקל 10.15 גרם נטו לצריכה עצמית. כן החזיק הנאשם שקיות חלוקה.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והשלים טיעון על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו, חומרת העבירות בדגש על משקל הסמים והסוגים השונים וכן הוצגה פסיקה. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל ובשים לב לעבר הפלילי טענה שיש למקם את העונש בחלקו הבינוני-עליון של המתחם, לצד ענישה נלווית.

3. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל והפנה לפסיקה. הודגש כי מדובר בבחור צעיר שהודה בעבירות בהזדמנות הראשונה והוא עצור מזה זמן רב. ברמה האופרטיבית עתרה ההגנה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של המתחם לו עתרה ולגזור עליו שישה חודשי מאסר בפועל.

4. הנאשם בדברו האחרון התייחס לכך שהשקיות שנתפסו לא היו לחלוקה אלא לדיג והסנגור הבהיר שאין מדובר בחזרה מהודאה.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים שעניינם בטחון הציבור ושלומו. הסכנות הטמונות בהחזקת סמים מסוכנים מסוג קוקאין ו-MDMA שלא לשימוש עצמי בלבד ידועות ואין צורך להכביר מילים על הנזקים העקיפים והישירים שעלולים להיגרם לחברה ולפרט מעבירות הסמים. קוקאין ו-MDMA הם סמים קשים ומכאן שפוטנציאל הנזק היה ממשי. הדברים מתעצמים לנוכח הכמות. אף בהחזקת הקנביס והחשיש ישנה חומרה ממשית, אולם לאור כך שמדובר היה בהחזקה לצריכה עצמית, הפגיעה בערכים המוגנים פחותה אך מובן שאין להקל ראש בחומרת התנהגות זו (ראו למשל: ע"פ 6299/20 שחר חן נ' מדינת ישראל (4.2.2021); ע"פ 2596/18 כפיר זנזורי נ' מדינת ישראל (12.8.2018)). בעניין זה ראיתי להדגיש שהחזקת סם מסוג קנביס לשימוש עצמי מהווה כיום עבירה מנהלית שעונשה קנס (תקנות העבירות המנהליות (קנס מנהלי - החזקת קנאביס ושימוש בו לצריכה עצמית), תשפ"ב-2022). עם זאת, אף אם עבירה הוגדרה כעבירה מנהלית, ראשי תובע להגיש כתב אישום בעניינה (סעיף 15 לחוק העבירות המנהליות, תשמ"ו-1985) ובענייננו מדובר בתיקון לקולה של כתב האישום לעבירה של החזקת סם קנביס לשימוש עצמי, במסגרת סמכותו של תובע (ובכל מקרה בהסכמת הנאשם). כך או כך, העובדה שמדובר בעבירה מנהלית משליכה כמובן על גבולות מתחם הענישה.

6. בעניין נסיבות ביצוע העבירות אציין כי כמות הסם מסוג קוקאין משמעותית והוא הדין בעניין סם ה-MDMA. ביחס לסם החשיש צוין בכתב האישום שמדובר בכמות ברוטו של 19.56. הצדדים לא התייחסו לנקודה זו וניסוח זה חריג שכן יש לפרט את הכמות נטו שהרי החלק שאינו סם (ההבדל שבין הנטו לברוטו) אינו עבירה. לכן אזקוף עובדה זו לטובת הנאשם. כן אציין שהגם שכתב האישום צוין שהנאשם החזיק "שקיות חלוקה" לא יוחסה לו עבירה כלשהי בשל כך.

7. עבירות הקשורות בשרשרת הפצת סם (והחזקת סם שלא לשימוש עצמי היא עבירה כזו) נתפסות כחמורות ובתי המשפט נוקטים בענישה מחמירה על מנת למגר תופעה זו. כך למשל, ראו רע"פ 2986/21 עיסאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (10.5.2021) בו נקבע:

"על בתי המשפט ליטול חלק במאבק בתופעה ההולכת וגדלה של הפצת סמים מסוכנים, תוך גזירת עונשים משמעותיים על החזקת סמים שלא לשימוש עצמי לשם הרתעת מבצעי העבירות. זאת, באופן שיש לקוות כי יסייע בקטיעת מערך הפצת הסמים, ובצמצום תופעה נפסדת זו".

8. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של החזקת סם מסוג קוקאין ו-MDMA שלא לצריכה עצמית, אפנה למקרים הבאים: רע"פ 7572/12 הוזייל נ' מדינת ישראל (23.10.2012) בו הורשע נאשם בעבירות של החזקת סם שלא לשימוש עצמי והפרעה לשוטר, בכך שהחזיק 8 יחידות של סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של כ-5.3 גרם נטו ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 1122-17 אלון גולדשטיין נ' מדינת ישראל (5.7.2017), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת 5.28 גרם קוקאין כשהוא רוכב על קטנוע תחת השפעת סמים ובמועד נוסף נתפס מחזיק 9 מנות של MDMA במשקל כולל של 5.5 גרם וקוקאין במשקל 13 גרם. עונשו של הנאשם הוחמר משישה חודשי מאסר בעבודות שירות לעשרה חודשי מאסר בפועל; עפ"ג 65932-02-20 מדינת ישראל נ' לולו (16.6.2020), בו הוחמר עונשו של נאשם והועמד על 32 חודשי מאסר בשל החזקת 15.8 גר' קוקאין ובתיק אחר כ-34 גר' קוקאין וכ-5 גר' קנבוס; עפ"ג 37749-10-22 באסם אסמאעיל נ' מדינת ישראל (1.3.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת 23 גרם קוקאין, כשחמישה מתוכם לשימוש עצמי, ובהחזקת כלים ושידול להשמדת ראיה ונידון ל-15 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג 11305-09-22 מחמד סלאמין נ' מדינת ישראל (22.9.2022), בו נקבע כי מתחם הענישה בשל החזקת 10 גרם קוקאין ו-180 כדורי MDMA עולה על שנת מאסר בפועל בחלקו התחתון; עפ"ג 26655-04-14 חמדאן נ' מדינת ישראל (10.9.2014), בו נידון נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל 5.24 גרם ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג 61351-01-19 זובידאת נ' מדינת ישראל (7.3.2019), בו נידון נאשם לעשרה חודשי מאסר בשל כך שהחזיק 19.22 גרם קוקאין. מתחם הענישה שנקבע בבית משפט השלום היה 10-24 חודשי מאסר. ערעור הנאשם נדחה תוך שצוין שהעונש הוא על הצד הנמוך; ביחס לעבירה של החזקת סמים מסוג חשיש/קנבוס לשימוש עצמי אפנה לדברים שצוינו בת.פ. (קריות) 23498-04-22 מדינת ישראל נ' סעד (17.7.2024) ולאסמכתאות שהובאו שם.
9. לאור כך, דעתי היא שמתחם הענישה ההולם את העבירות שביצע הנאשם, בנסיבות ביצוען, נע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר בפועל.
- קביעת עונשו של הנאשם
10. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי שיקומו של הנאשם המצדיקים חריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין כי לא התבקש תסקיר ולא הובאו בפני כל נתונים מהם ניתן להסיק מסקנה בדבר סיכויי שיקום.
11. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו (כבן 33) ואת הודאתו בביצוע העבירות שחסכה בזמן שיפוטי וראיתי בה כהבעת חרטה והבנת הפסול. כן הבאתי בחשבון את התקופה בה הנאשם עצור, כאשר תנאי המעצר לא אחת קשים ממאסר, ובמיוחד בימים אלו. מנגד, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד הכולל הרשעות בעבירות אלימות, רכוש וסמים וכי הוא ריצה מאסרים בכליאה. העונש ההולם אפוא את המעשים מחייב מאסר בכליאה, ולכך גם עתרה ההגנה. בכך יבוא לידי ביטוי חומרת המעשים, עקרון הגמול וההלימה וכן יינתן משקל ראוי לצורך בהרתעה מפני ביצוע עבירות דומות.
12. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 12 חודשי מאסר, בניכוי ימי המעצר מיום 22.1.24 ועד היום.
- ב. בהתאם להוראות סעיף 45(ב) לחוק העונשין הנאשם יישא עונש זה באופן שחודש יחפוף לעונש אותו הוא נושא כעת והיתרה תצטבר לו.
- ג. מאסר על תנאי למשך שלושה חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.
- ד. המאשימה לא עתרה לקנס ולכן אמנע מכך.
- מוצגים- סמים ושקיות- להשמיד בחלוף תקופת הערעור.
- שני מכשירי טלפון נייד- יוחזרו לנאשם.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, ט"ו אב תשפ"ד, 19 אוגוסט 2024, במעמד הצדדים.